

РЕШЕНИЕ

№ 63

гр. Пещера, 22.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЕЩЕРА, III НАК. СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: РОСИЦА ИЛ. ВАСИЛЕВА

при участието на секретаря Евелина Н. Генинска
като разгледа докладваното от РОСИЦА ИЛ. ВАСИЛЕВА Административно наказателно дело № 20235240200149 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба, подадена от „БАТАК ЛЕС 2013“ ООД, ЕИК 202413238, със седалище и адрес на управление: гр. Батак, ул. „Д. Тонджоров“ № 8 против Наказателно постановление № 403/12.10.2023 г. на Директора на Регионална дирекция по горите - Пазарджик, с което на жалбоподателя „БАТАК ЛЕС 2013“ ООД е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 500 лв. (петстотин лева), на основание чл. 270, чл. 275, ал. 1, т. 2 от Закона за горите (ЗГ), за извършено административно нарушение по чл. 206, ал. 1, т. 3 от ЗГ, във вр. чл. 14а, ал. 1, т. 3 от Наредба № 1 от 30.01.2012 г. за контрола и опазване на горските територии.

В жалбата са изложени съображения за неправилност и незаконосъобразност на обжалваното наказателно постановление (НП). Твърди се, че същото е издадено при нарушение на материалния закон и съществено нарушение на процесуалните правила. Акцентираща се върху обстоятелството, че нито в АУАН, нито в съставения за проверката констативен протокол, е посочено колко са входовете и изходите на

процесния обект по чл. 206 от ЗГ, колко от тях не са обхванати от камерите в обекта, както и че не е изготвена саморъчно схема за обекта, от която да може да се установи кои входи и изходи на обекта не са обхванати от поставените в обекта камери за видеонаблюдение. Твърди се, че служителите на РДГ – София, извършили проверката в процесния обект по чл. 206 от ЗГ, намиращ се в гр. Батак, не разполагат с териториална компетентност да съставят АУАН. Поддържа се, че това води до незаконосъобразност на АУАН и издаденото въз основа на него НП. Формулирано е искане за отмяна на НП. Претендират се разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят „БАТАК ЛЕС 2013“ ООД, чрез процесуалния си представител адв. В. П., поддържа жалбата, излага доводи за неправилност и незаконосъобразност на обжалваното НП и моли за неговата отмяна. Претендира разноски.

Въззиваемата страна - административнонаказващият орган – Директорът на Регионална дирекция по горите - Пазарджик, чрез юрк. Йорданка Христоскова, оспорва въззивната жалба. Моли обжалваното НП да бъде потвърдено, като правилно и законосъобразно. Релевира възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, претендирано от насрещната страна.

Съдът, като взе предвид изложените в жалбата оплаквания, становищата на страните и след като анализира събраните по делото доказателства, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят „БАТАК ЛЕС 2013“ ООД стопанисвал обект, разположен в УПИ Х-1651, кв. 14 по плана на гр. Батак, с адрес: гр. Батак, ул. „Партизанска“ № 9, в който постъпвала, преработвала се и от който се експедирала дървесина. Същият водил дневник за постъпилата, преработената и експедираната дървесина и имал регистрирана производствена марка Н0631, с която бил длъжен да маркира експедираната от обекта дървесина. Всички тези обстоятелства характеризирали обекта като такъв по чл. 206 от ЗГ. На 04.10.2023 г. свидетелите Л. Д. Ш. и М. Симеонов Н., и двамата служители в РДГ- София, заемащи длъжността „главен специалист горски инспектор“, във връзка с подаден сигнал, извършили проверка в процесния обект по чл. 206 от ЗГ в гр. Батак, стопанисван от

„БАТАК ЛЕС 2013“ ООД. В хода на проверката контролните органи установили, че дружеството – жалбоподател е изградило и поддържа система за видеонаблюдение в обекта, която не отговаря на изискванията на чл. 14а, ал. 1, т. 3 от Наредба № 1 от 30.01.2012 г. за контрола и опазване на горските територии, тъй като поставената на вътрешния вход/изход на обекта камера не осигурява видеозапис на втория външен вход/изход на обекта. Въпросната камера осигурявала видеозапис само на вътрешния вход/изход на обекта. За установеното в хода на проверката бил съставен Констативен протокол серия P014 № 014651/04.10.2023 г., в който било записано следното: „...В обекта има изградена система за постоянно видеонаблюдение, която не отговаря на изискванията на чл. 14а, а именно, разположението на камерите не осигурява видеозапис на всички входи и изходи на обекта. Камерите осигуряват непрекъснати записи на изображенията за срок от 30 дни с възможност за последващо разглеждане и не бяха открити прекъсвания на записите“.

Въз основа на констатациите на проверяващите органи, отразени в горепосочения констативен протокол, свид. Л. Ш. съставил срещу жалбоподателя АУАН № 100989/04.10.2023 г. за това, че „БАТАК ЛЕС 2013“ ООД в качеството си на собственик и ползвател на обект по чл. 206 от ЗГ, находящ се в гр. Батак, ул. „Партизанска“ № 9, не е разположил камерите за видеонаблюдение в обекта така, че да осигуряват видеозапис на всички входи и изходи на обекта. Актосъставителят квалифицирал нарушението по чл. 206, ал. 1, т. 3 от ЗГ, във вр. чл. 14а, ал. 1, т. 3 от Наредба № 1 от 30.01.2012 г. за контрола и опазване на горските територии. АУАН бил съставен в присъствието на управителя на жалбоподателя – Георги Тодоров Горанов и на свид. М. Н. – очевидец на установяване на нарушението. Препис от АУАН бил надлежно връчен на жалбоподателя, чрез управителя Георги Тодоров Горанов, който го подписал без възражения. В законоустановения срок по чл. 44 от ЗАНН жалбоподателят депозирал писмено възражение срещу издадения АУАН, в което оспорил вмененото му нарушение.

Въз основа на съставения АУАН било издадено обжалваното НП, в което нарушението е описано по идентичен начин. С НП на жалбоподателя е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 500 лв., на основание чл. 270, чл. 275, ал. 1, т. 2 от ЗГ, за извършено административно нарушение по чл. 206, ал. 1, т. 3 от ЗГ, във вр. чл. 14а, ал. 1, т. 3 от Наредба № 1 от 30.01.2012 г. за контрола и опазване на горските

територии. НП е връчено на жалбоподателя, чрез управителя му Георги Тодоров Горанов, на 12.10.2023 г.

Гореописаната фактическа обстановка се установява по безспорен и категоричен начин от доказателствената съвкупност по делото, включваща писмените доказателства, приложени по административнонаказателната преписка, надлежно приобщени по делото и гласните и писмени доказателства, събрани в хода на съдебното следствие.

Разпитан като свидетел актосъставителят Л. Ш. потвърждава авторството на АУАН и направените в него констатации. Уточнява, че процесният обект имал два входа/изхода, както и че в същия имало само една камера, която била поставена така, че да осигурява видеозапис само на вътрешния вход/изход на обекта. Камерата не „покривала“ външния използваем вход/изход на обект. Изложеното от актосъставителя се подкрепя от показанията на свид. М. Н., който излага еднопосочни сведения по случая.

В хода на съдебното следствие в качеството на свидетел е разпитан и Д. И. З. – съдружник в „БАТАК ЛЕС 2013“ ООД, който твърди, че е присъствал на проверката, както и че през годините са правени и друг път проверки от служители на РДГ – Пазарджик и никога досега не са констатирани нарушения като процесното, независимо, че въпросната камера е била поставена на същото място на цеха.

Съдът дава вяра на показанията на свидетелите Л. Ш. и М. Н., тъй като намира същите за последователни, логични, непротиворечиви и взаимно допълващи се.

Съдът възприема и показанията на свид. Д. З., въпреки неговата възможна заинтересованост от изхода на делото, доколкото същите кореспондират със събраните по делото писмени доказателства. Видно от писмо с изх. № 403/РДГ09-9190/02.11.2023 г. на Директора на РДГ – Пазарджик, след направена справка в електронния регистър на съставените АУАН и издадените НП на територията на РДГ – Пазарджик към дата 04.10.2023 г. не се установява да има констатирани нарушения по чл. 14а, ал. 1, т. 3 от Наредба № 1 от 30.01.2012 г. за контрола и опазване на горските територии от страна на дружеството – жалбоподател.

Съдът кредитира изцяло приобщените по делото писмени доказателства, тъй като същите са непротиворечиви и изясняват фактическата

обстановка по начина, възприет от съда.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН, изхожда от процесуално легитимирана страна и е насочена срещу акт, подлежащ на обжалване по съдебен ред, поради което се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съгласно разпоредбата на чл. 63, ал. 1 от ЗАНН в това производство районният съд следва да провери законността на обжалваното наказателно постановление, т.е. дали правилно е приложен материалния и процесуалния закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя – арг. от чл. 314, ал. 1 от НПК вр. чл. 84 от ЗАНН.

АУАН е съставен от оправомощено съгласно разпоредбата на чл. 274, ал. 1, т. 1 от ЗГ длъжностно лице – свид. Л. Д. Ш., заемащ длъжността „главен специалист горски инспектор“ при Регионална дирекция по горите – София, видно от приетото като писмено доказателство по делото Допълнително споразумение към трудов договор от 12.08.2022 г., сключено между РДГ - София и Л. Д. Ш., за която длъжност се изисква лесовъдско образование, съгласно приложената по делото длъжностна характеристика. От представената по делото Заповед № РД08-216/03.10.2023 г. на Директора на РДГ – София се установява, че на основание чл. 121, ал. 1 и чл. 215 от КТ вр. чл. 8, ал. 1, чл. 9 и чл. 10, ал. 1 от Наредбата за командировките в страната и чл. 5, ал. 1, т. 13 от Устройствения правилник на регионалните дирекции по горите във вр. със Заповед на ИАГ № ЗАП-911/03.10.2023 г. свидетелите Л. Ш. и М. Н. са били командировани на териториалния обхват на РДГ – Пазарджик за срок от три дни – от 04.10.2023 г. до 06.10.2023 г., включително, за извършване на проверки по спазване на разпоредбите на ЗГ, като изпълнението на задачите не ограничава служителите от упражняване на правомощията им по чл. 201, ал. 1 от ЗГ.

Неоснователно е инвокираното от жалбоподателя възражение за липса на териториална компетентност на актосъставителя и това следва директно от нормата на чл. 201, ал. 1 от ЗГ, съгласно която служителите в Изпълнителната агенция по горите и в нейните структури, както и горските инспектори могат

да осъществяват правомощията си върху територията на цялата страна, както и извън установеното им работно време. С Устройствения правилник на регионалните дирекции по горите не може да се ограничават правомощията на съответните служители от регионалните дирекции по горите до определен район, защото това би противоречало на закона.

Обжалваното НП е издадено от компетентен орган – Директора на Регионална дирекция по горите – Пазарджик. Компетентността на административнонаказващия орган следва от нормата на чл. 275, ал. 1, т. 2 от ЗГ и представената по делото Заповед № РД49-799/16.09.2011г. на Министъра на земеделието и храните.

АУАН и НП са издадени при спазване на визираните в разпоредбата на чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН давностни срокове.

При съставянето на АУАН и издаване на обжалваното НП обаче са допуснати други съществени нарушения на процесуалните правила, опорочаващи законосъобразността на административнонаказателната процедура, поради което и възражението на жалбоподателя за незаконосъобразност на НП се явява основателно.

Видно от съдържанието на АУАН и издаденото въз основа на него НП при описанието на нарушението не са спазени нормите на чл. 42, ал. 1, т. 4 от ЗАНН и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН за пълно и точно описание на нарушението и обстоятелствата, при които то е извършено.

Наказателното постановление е властнически правораздавателен акт, издаден от компетентен орган, с който дееца бива санкциониран за извършеното административно нарушение и като такъв трябва задължително да съдържа пълно, точно и ясно изложение на всички съставомерни фактически положения, които се приемат за установени, както и приложимите към тях правни норми. Този минимум от правнорелевантна за наказания субект информация следва да се съдържа в самия правораздавателен акт, а не да се извлича от доказателствата по делото. Недопустимо е съдът да установява за първи път в хода на съдебното производство по обжалване на НП конкретни факти и обстоятелства, относими към съставомерните признаци на описаното в НП нарушение, които не са били отразени в него.

От горепосоченото следва извода, че АУАН и НП ще отговарят на

изискванията за съдържание по смисъла на чл. 42, ал. 1, т. 4 от ЗАНН и 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, ако в тях са надлежно описани по един небудещ никакво съмнение, както за дееца, така и за съда, начин всички съставомерни фактически признаци на вмененото нарушение (дата, място на извършване на нарушението, както и конкретни фактически действия, с които то е осъществено).

В процесните АУАН и НП лаконично е описана фактическата обстановка, като по своята същност тя представлява само и единствено пресъздаване на текста на нарушената правна норма. Основателни са възраженията на въззивника, че липсва пълно описание на административното нарушение. При извършената проверка относно реквизитите на АУАН и издаденото въз основа на него НП, съдът констатира допуснати процесуални нарушения по приложението на императивните изисквания на чл. 42, ал. 1, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, тъй като в АУАН и в НП липсва надлежно описание на административното нарушение. Не става ясно какъв е броят на входовете/изходите на обекта и на колко и съответно на кои от тях жалбоподателят не е осигурил видеозапис чрез подходящо разполагане на въпросната камера за видеонаблюдение, тъй като не са изложени никакви факти в тази насока. Допуснатият порок е съществен, защото не позволява да се конкретизират параметрите на нарушението. Отговорът на тези правнорелевантни въпроси не може да бъде извлечан по пътя на формалната или правна логика, или със свидетелски показания в хода на съдебното следствие. Недопустимо е пороците в съдържанието на АУАН и НП да се санират чрез информация, извлечена от доказателствата по делото, която не е предявена на дееца по надлежния процесуален ред. В случая се касае не за доказателствен дефицит, а за ненадлежно предявено обвинение, което несъмнено накърнява правото на защита на наказания субект. За съда не съществува възможност да потвърди НП въз основа на съставомерни фактически положения, които са разкрити или доуточнени за първи път на етап съдебно следствие и които не са надлежно предявени на дееца с АУАН и НП. Да се процедира по обратен начин означава деецът да бъде поставен в положение да разбере кои са съставомерните фактически положения, за които се наказва, едва от акта на въззивната инстанция, след като наказанието вече реално му е наложено, което е изцяло несъвместимо с правото му на защита.

Неяснотата относно фактическите рамки на обвинението винаги

представлява съществено процесуално нарушение и е самостоятелно основание за отмяна на НП, тъй като възпрепятства жалбоподателя да разбере въз основа на кои приети за установени факти е ангажирана административнонаказателната му отговорност и затруднява същия да организира адекватно и в пълен обем защитата си срещу фактическите и правни изводи на административнонаказващия орган.

Мотивиран от гореизложеното съдът намира, че атакуваното НП е издадено в нарушение на материалния закон и съществено нарушение на процесуалните правила, поради което същото следва да бъде отменено, като неправилно и незаконосъобразно.

По разноските:

При този изход на правния спор, на основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН, право на разноски има жалбоподателят. В процесния случай същият своевременно е направил искане за присъждане на разноски в настоящото съдебно производство и е ангажирал доказателства за реалното извършване на такива. Видно от представения по делото договор за правна защита и съдействие страните по него са договорили възнаграждение в размер на 500 лв., което е изцяло заплатено в брой. Основателно е релевираното от административнонаказващия орган възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, тъй като същото необосновано надвишава минималния размер от 400 лв. по чл. 18, ал. 2 във вр. чл. 7, ал. 2, т. 1 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Съдът, като съобрази фактическата и правна сложност на делото, обстоятелството, че същото е приключило в едно съдебно заседание с разпит на трима свидетели, намира, че адвокатското възнаграждение следва да бъде редуцирано до минимума от 400 лв. Ето защо, в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 400 лв.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 403/12.10.2023 г. на

Директора на Регионална дирекция по горите - Пазарджик, с което на жалбоподателя „БАТАК ЛЕС 2013“ ООД, ЕИК 202413238, със седалище и адрес на управление: гр. Батак, ул. „Д. Тонджоров“ № 8, е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 500 лв. (петстотин лева), на основание чл. 270, чл. 275, ал. 1, т. 2 от Закона за горите, за извършено административно нарушение по чл. 206, ал. 1, т. 3 от Закона за горите, във вр. чл. 14а, ал. 1, т. 3 от Наредба № 1 от 30.01.2012 г. за контрола и опазване на горските територии.

ОСЪЖДА Регионална дирекция по горите - Пазарджик, с адрес: гр. Пазарджик, ул. „Александър Стамболийски“ № 50, да заплати на „БАТАК ЛЕС 2013“ ООД, ЕИК 202413238, със седалище и адрес на управление: гр. Батак, ул. „Д. Тонджоров“ № 8, сумата в размер на 400 лв. (четиристотин лева), представляваща разноски за адвокатско възнаграждение по делото.

Решението подлежи на обжалване в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните пред Административен съд - Пазарджик.

Съдия при Районен съд – Пещера: _____